

MAGDALENA KRISTA PÁNA V HROBĚ HLEDAJÍCÍ

Svatořeční muzika 37

Ne - rmuť se víc, Mag - da - lé - no, se - tři sl - zy z svých o - či.
Po - těš se, tru - chli - vá že - no, již se vše ji - náč to - či.

Mi - nul čas ža - lost - ný, již na - stal ra - dost - ný.

1. *Anděle:*

Nermuť se víc, Magdaléno,
setřít slzy z svých očí.
Potěš se, truchlivá ženo,
již se vše jinak točí.
Minul čas žalostný,
již nastal radostný.

4. Ach, šťastnější jsem prv byla,
neb jsem mrtvého měla.
Již i toho jsem ztratila,
jakž bych žalost neměla?
Již nemám mrtvého,
těž ani živého.

7. Pročež budu tě hledati
po vrších i oudolích,
po lesích budu běhati,
po lukách, také polích,
abych našla tebe,
ó má lásko z nebe.

2. Kristus Ježíš umučený,
kteréhož hledáš v hrobě,
dnes vstal z mrtvých oslavený,
stkví se v velké ozdobě.
Tělo jeho krásné,
jako slunce jasné.

5. Ježíši, mé potěšení,
kdež mám tebe hledati?
Ó lásko má, ó mé jmění,
jak tě mohu dostatí?!
Kde jsi, můj Ježíši,
ó poklade duší?

8. Dej k sobě, lásko, přijítí,
ukaz mi svou tvář milou,
nechciť já bez tebe býti,
vší tě miluji silou,
s tebou býti věčně,
to žádám srdečně.

3. *Magdaléna:*

Ach, není mi potěšení
z vašich slov, ó andělé!
Jest příčina zarmoucení,
dím pravdivě a směle.
Čím víc mi mluvíte,
tím žalost množíte.

6. Coť jest celý svět bez tebe?
Jáť na ten svět nevražím.
Bez tebe nechci mít nebe,
nic je sobě nevážím.
I nad samou sebe
tak milují tebe.